

blevne udelukkede derfra. Noget ſaadant forekommer mig ikke ganſke at ſtemme med vore borgerlige og politiſte Rettigheder; dette ſkarpe Skel, her er draget mellem bemidlede og ubemidlede, ſvarer ikke ganſke til de Regler, ſom vor Lovgivning har om Valgrettens Udbredelse her i Landet. Jeg ſkulde ønske, at man fulgte den Tankegang, ſom ligger i Indfødsretten med Henſyn til almindelig Valgret, ogſaa overfor de Menneſker, ſom i den tilbørlig lange Tid ved ſtærke Baand ere blevne knyttede til vort Land, ſelv om de ere fødte i et fremmed Land, og at man afgør denne Sag efter faſte for alle gældende Regler.

Indenrigsministeren (Sugerslev):

Til den ærede Ordfører ſkal jeg ſige, at der ikke blev ſpurgt den vedkommende om, hvad han vilde bruge ſin Indfødsret til. Naar den ærede Ordfører ſiger, at der ikke er givet Svar paa det, der er ſpurgt om, da vil jeg ſige, at Svaret ſynes mig naturlig affattet; Hovedpunktet ligger jo der paa de økonomiſke Forhold, ſom ikke frembyde nogen Garanti for Fremtiden. Hvad Indſtillingen angaar fra Udvalget, ſer jeg helſt, at man vedtager dette Punkt, om hvilket den ærede Ordfører har forlangt ſærfølt Afſtemning. — Jeg troede at have været enig med den ærede Ordfører og Udvalget om, at det til ſyvende og ſidſt bliver et Skøn over alle Forhold, ſom gør ſig gældende ved Indfødsrets Givelse, og jeg kan ikke nægte, at jeg er meget forbaſet over den Bemærkning, ſom det ærede Medlem for Kjøbenhavn's Iſte Valgkreds (Trier) fremsatte. Hos os gives Indfødsret ved Lov; de fleſte andre Steder er det en adminiſtrativ Akt. Jeg veed ikke noget Sted, hvor man ikke tager de økonomiſke Forhold med i Betragtning ved Meddeleſe af Indfødsret og Statsborgerret, og jeg veed ikke noget Sted, hvor man er ſaa liberal ſom i vort Land med Henſyn til Meddeleſe af dette. Det er ikke nogen Menneſkeret; det ſigter ikke alene paa Valgret, og vi have aldrig ſærlig Valgret for Dje. Det ærede Medlem maa erindre, at her er Tale om Udlændinge, ſom man gør til faſte Borgere her med deraf følgende Rettigheder og Fritagelse for adſtillige Forpligtelſer hjemme. Jeg tror nok, jeg tør ſige, at vi den Henseende handle liberalt. Jeg tror ikke, det er muligt at komme til andet end et Skøn, og at dette til ſyvende og ſidſt maatte være det afgørende. Det har man fra alle Sider været enig om, at man ikke kunde komme til konſtant matematiſke Regler med Henſyn til Udveſen af Indfødsret. Det ærede Medlem for Kjøbenhavn's Iſte Valgkreds ſynes næſten

at antage, at det er en Slags Menneſkeret at blive Borger i et andet fremmed Land. Det er en Begunſtigelse, og en Begunſtigelse, ſom vi i lang Tid højere Grad ere tilbøjelige til at give Udlændinge, end andre Stater ere tilbøjelige til at viſe vore Landsmænd.

Trier: Ja, ganſke viſt er det en Begunſtigelse, ſom viſes overfor Udlændinge, men det forekommer mig ikke at afføre, at denne Begunſtigelse derfor kan udviſes efter forholdsvis faſte Regler. Det forekommer mig, at det ikke blot og bar er Udlændinge, her er Tale om. Der er Tale om Udlændinge, ſom have levet et langt Aaremaal i vort Samfund, og i dette Tilfælde om Folk, ſom have levet over 10 Aar ſom arbejdende Medlemmer af vort Samfund, Udlændinge, ſom have giftet ſig ind i danſke Familier og opdraget deres Børn ſom danſke Børn, Udlændinge, ſom bidrage til de borgerlige Formaals Tilfredſtilleſe med de Midler, ſom ſtaa til deres Raadighed, alſaa Udlændinge, om hvem der ikke kan ſiges andet, end at de i alt Fald have været paa Vej til at blive indfødte eller dog naturlige. Naar der er en ſaadan Forhiſtorie for Udlændingen, forekommer det mig, at der ikke kan være Tale om nogen uretmæssig Fordring, ſom kun kan opfyldes gennem Begunſtigelse, men ſarere om en Ret, ſom han kan ſaa i Kraft af, at han har deltaget i Arbejdet paa vore Samfundsopgaver og ſaaledes været paa Vej til at danne ſig en Ret. Naar der derfor af den højtærede Miniſter er ſagt, at faſte Regler ere umulige, kan jeg godt forſtaa, at det i en vis Forſtand er umuligt at beſtemme alle mulige underordnede Forhold i den Henseende gennem faſte Regler, men det forekommer mig ikke umuligt at opſtille viſe faſte Rammer, indenfor hvilke ſaa den nærmere Afgørelſe ſkal ſke. Naar det ſaa viſer ſig, ſom det blev fremdraget af den ærede Ordfører, at Andragere, ſom i alle Maader ſtaa paa ſamme Trin ſom diſe to, ſom man har nægret Indfødsret, have ſaaet Indfødsret, ſynes det mig virkelig, at det kunde være ønskeligt at have noget ſtørre Enſartethed, ſtørre Faſthed i Afgørelſen af den Slags Sager, og jeg tror ikke, at det, ſom jeg fremdrøg om Valgrettens Betydning ſom Følge af Indfødsrettens Meddeleſe, ikke ſkulde være paa ſin Plads, naar det bliver nævnt her. Jeg tror, man maa ſige, at det er en Vøſteftang i vort Samfund at være i Beſiddelse af Valgretten, og navnlig ville de, ſom ſærdes ude i Befolkningen, ſnart komme paa det rene med, at der knap er den Ting i Verden, der ſaaledes ſom Valgretten er i Stand